

היום אין סודות!

Category: בעלותך, במדבר

משה מפציר בחותנו והוא נעתר להישאר עם העם שנה שלימה במדבר. האם זה מה שגרם לעם ישראל לחדול באותו זמן מתלונותיו התכופות?

גר הצדק ממומביי

אני רוצה לחלוק אתכם סיפור על רופא הודי בשם בהגיראת פארסאד, יליד מומביי שהשתייך ל"קאסטה" הגבוהה והחשובה בהיררכיה החברתית בהודו. הוא גדל ולמד רפואה, ובזמנו הפנוי, כמו הרבה אנשים טובים, היה מתאמן באופן קבוע במכון כושר במומביי. באותו מכון התאמנו גם כמה כמרים דוברי אנגלית, הם התחברו אליו והזמינו אותו להצטרף אליהם לשיעורי תנ"ך.

הדת שהוא נולד וגדל לתוכה, "הינדואיזם", מכילה הרבה עבודת אלילים, לכן הוא מאז ומעולם חיפש משהו רוחני יותר, ובפרט שאשתו היתה נוצרייה. כאשר הוצע לו להשתתף בשיעורי תנ"ך הוא שמח על כך, אבל הוא שם לב שכל המטרה של השיעור היתה לשכנע אותו להתנצר. כל הזמן הוא נשאל האם הוא כבר מוכן לקבל על עצמו את הדת הנוצרית. הם כל כך לחצו עליו עד שהוא החליט לעזוב את השיעור.

לפני שהוא עזב, הם העניקו לו מתנה ☞ את התנ"ך. הם צירפו למתנה הוראה מפורשת שעליו לקרוא רק את הברית החדשה וספר תהלים. אבל בניגוד להוראה שקיבל, הוא החליט להתחיל לקרוא את הכול מההתחלה. ואז כשהוא גילה את עשרת הדברות ☞ זה חולל מפנה בחייו. הוא הבין שזה מה שהוא חיפש כל חייו, ושם הוא יאמץ את עשרת הנקודות הללו ☞ הוא ימצא בחייו שלוה ונחת. הוא החליט שהוא מוותר על מעמדו כרופא מהמעמד העליון בהודו, כדי להתגייר ולהצטרף לעם היהודי.

לימים הוא סיפר שהוא היה יכול להיות מיליונר אם היה נשאר בהודו כמו רבים מחבריו שהתעשרו, אבל נפשו חשקה להצטרף לעם היהודי. אבל אז הוא גילה שהתהליך בכלל לא קל, והיו לו המון מכשולים ומהמורות בדרך. כל קהילה יהודית שאליה הוא ניסה להצטרף ☞ דחתה אותו, והוא לא הצליח למצוא מישהו שיגייר אותו. בסופו של דבר, הוא התייאש והשלים עם העובדה שהוא כבר לא יהיה יהודי, הוא חשב שאולי הילדים שלו יזכו להיות יהודים. למרות זאת, הוא מעולם לא איבד את אמונתו בה' ולא הפסיק להתפלל אליו.

ואז ביום בהיר אחד הוא פגש את השלוחים במומביי, הרב גבי ורבקי הולצברג הי"ד. בפעם הראשונה שהם נפגשו, גבי אמר לו: אני לא יכול לעזור לך, חב"ד לא מתעסקת עם גיורים. אבל בכל זאת נרקם ביניהם קשר קרוב והם החלו ללמוד בצוותא.

הם למדו ביחד במשך לילות שלמים, עד שפעם אחת גבי הפתיע אותו ואמר לו שהוא מוכן לעזור לו להתגייר. הרופא אכן התגייר ביחד עם אשתו ושלושת ילדיו, והקשר בין המשפחות הלך והתהדק.

ואז אירע הנורא מכל: בחודש נובמבר 2008 פרצו מחבלים לבית חב"ד במומביי ורצחו ששה יהודים, וביניהם את זוג השלוחים הי"ד. מיד אחרי הפיגוע, הוא נשלח בתור רופא לשמור על הגופות כדי שהרופאים המקומיים לא ינתחו אותם בשום אופן. זה היה התפקיד שלו לדאוג ולשמור שלא יגעו בהם. אחרי הפיגוע הוא פגש עיתונאים מישראל ויצר קשר קרוב עם אחד מהם שעזר לו לעלות לארץ ישראל עם כל בני משפחתו.

הוא התיישב בקרית-ארבע, לא הרחק ממערת המכפלה, והוא נימק שהוא מתיישב שם "כי זה המקום של אבא שלי". כידוע, כל הגרים הם בניו של אברהם אבינו, ולכן כאשר גר עולה לתורה מכריזים את שמו בן אברהם אבינו, ולכן הוא גאה להתגורר בקרבת מקום למערת המכפלה. כמו כן הוא שינה את שמו לאהרן אברהם.

הוא אמר שהנקודה הכי אהובה עליו ביהדות היא שאין בה "קאסטות" [1] מעמדים חברתיים שונים כמו בהודו. אין מישהו נחות או עליון, לכל אדם יש קשר ישיר עם הקב"ה. הוא נוהג לומר שאם כל האנושות תשמור את עשרת הדברות [2] יהיה כאן עולם טוב ומושלם.

יתרו [3] הסיפור המלא

השבוע אנחנו קוראים בפרשת בהעלותך על דמותו של יתרו חותנו של משה רבינו ששמע על כל הניסים שה' עשה לבני ישראל. יתרו עזב אפוא את כל הנוחיות ממנה הוא נהנה במדין ויצא למדבר כדי להדבק בעם ישראל. ובלשון רש"י: "שהיה יושב בכבודו של עולם ונדבו לבו לצאת אל המדבר מקום תהו לשמוע דברי תורה" (שמות יח, ו).

בפרשתנו אנחנו נמצאים כבר כמעט שנה במדבר סיני ומתכוננים לכניסה לארץ. משה פונה לחותנו יתרו ומזמין אותו להצטרף לנסיעה לארץ ישראל, "נוסעים אנחנו אל המקום אשר אמר ה' אותו אתן לכם לכה איתנו והטבנו לך". משה אמר לחותנו תבוא איתנו ונדאג לך כיאות. משה הציע לחותנו "סידור מלא". אבל יתרו סירב באדיבות והשיב "לא אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי אלך" (במדבר י, כט- לב).

משה הפציר בו ואמר: "אל נא תעזוב אותנו כי על כן ידעת חנותנו במדבר והיית לנו לעיניים" [4] אנחנו רוצים אותך איתנו, אתה חשוב לנו, אתה תהיה לנו לעיניים, כלומר: אתה תהיה המדריך שלנו ותורה לנו את דרכנו. הרמב"ן מסביר שיתרו הכיר טוב את המדבר ולכן הוא ידע להדריך אותם לאן ללכת. בפרשתנו לא ברור האם יתרו קיבל את הצעתו של משה רבינו או לא.

בתלמוד ישנו כלל ידוע: "דברי תורה עניים במקום אחד ועשירים במקום אחר" (ירושלמי ר"ה יז,

א). כלומר, אם התורה לא השלימה את הסיפור במקום אחד, צריך לחפש עד שנמצא את המקום שבו היא משלימה את אותו סיפור עד תומו.

שיטת רש"י היא שהסיפור כאן עם יתרו הוא חלק מהסיפור שכבר סופר עליו בחומש שמות בפרשת יתרו, ושם התורה אכן מספרת לנו מה אירע בסוף. התורה אומרת "וישלח משה את חותנו וילך לו אל ארצו", כלומר שבסופו של דבר משה לא הצליח לשכנע את יתרו להצטרף לעם ישראל בדרכו לארץ ישראל, ויתרו חזר למדין ארצו. מדוע הוא חזר לשם? מבאר רש"י: "לגייר בני משפחתו".

שנה בלי תלונות

נשאלת כאן השאלה, מדוע באמת הפציר משה בחותנו שיצטרף לעם ישראל? בדרך כלל לא מקובל בעולם שחתן יפציר בחותנו שהגיע לביקור שיעשה טובה ויישאר עוד קצת¹ בדרך כלל המציאות היא הפוכה. מה הניע אס-כן את משה רבינו ללכת נגד הטבע ולהתחנן בפני חותנו שיישאר אתו? ובפרט שיתרו התנהג כמו "שווער" אמיתי ונתן עצות למשה. אני לא מכיר מישהו שאוהב לקבל עצות ממאן-דהו, ובפרט לא מחותנו².

ואולי יש לומר, שהתשובה נמצאת מיד בהמשך הפרשה. אחרי שיתרו עזב, אנו קוראים את המילים "ויהי העם כמתאווננים", החלו לזרום תלונות מצד בני ישראל נגד משה ונגד הקב"ה. כאשר מתבוננים, רואים משהו מפליא: כל זמן שיתרו היה במדבר³ בני ישראל לא התלוננו!

זהו נס של ממש שיהודים לא התלוננו במשך כמעט שנה שלימה. ליתרו היה כוח מיוחד לגרום לבני ישראל להיות שמחים בחלקם ולא להתלונן, ולכן לא פלא שחתנו משה הפציר בו שלא לעזוב אותם.

מה באמת גרם לתופעה הזאת? יתרו היה כהן מדין, עובד אלילים, שישב בכבודו של עולם. הוא עזב את הכל ובא למדבר ושמע על עשרת הדברות, התפעל מהם ואמר: אילו כל העולם היה מקבל את עשרת הדברות היה כאן עולם מושלם. ולכן בפני יתרו בני ישראל פשוט התביישו להתלונן נגד משה ונגד הקב"ה.

כולנו יודעים שכאשר מישהו זר נמצא בסביבה, כולם מתנהגים יפה. שום זוג לא רב בפני אנשים זרים, ואפילו ילדים קטנים יודעים שצריך להתנהג יפה כאשר זרים נמצאים בסביבה. לכן, כל זמן שיתרו היה במדבר לא נשמעו תלונות, כי איזה פנים יהיה לנו אם נתלונן על דברים שעבורם הגוי הזה היה מוכן להקריב את הכול.

רבותיי, בימינו הכל גלוי וידוע ומפורסם. כיום אין את הלוקסוס להתלונן בחדרי חדרים ואף אחד לא ידע, אי אפשר לשמור שום דבר בסוד, הכל יוצא החוצה.

ולכן כשהוא יהודי מותח ביקורת על יהודי אחר הוא צריך לקחת בחשבון שזה יכול להתפרסם

בכל העולם ואז הוא יחשוב פעמיים לפני שהוא עושה את זה.